

Cartea lui Daniel - Numărul Nouă

Prima solie îngerească

Jeff Pippenger

2023-12-04

Capitolul unu din Daniel reprezintă solia primului înger din Apocalipsa capitolul paisprezece. Iehoiakim identifică în mod simbolic faptul că aceasta este împuternicirea soliei primului înger, nu sosirea ei la „vremea sfârșitului”. Toți profeții identifică „zilele de pe urmă” ale judecății de cercetare, astfel că acest capitol reprezintă 11 septembrie 2001, când a început procesul de testare al celor o sută patruzeci și patru de mii. În Maleahi capitolul trei, acel proces a fost reprezentat ca un proces de curățire, când un sol pregătește calea pentru ca Solul legământului să vină deodată la templul Său. Solul care pregătește calea, care este și „glasul” celui ce strigă în pustie, este de asemenea o probă, parte a procesului de curățire. În Maleahi capitolul trei, cei o sută patruzeci și patru de mii sunt reprezentați ca fiii lui Levi. Fiii lui Levi îi reprezintă pe aceia care au stat de partea solului Moise în răzvrătirea vițelului de aur, care reprezenta chipul fiarei.

Trecerea testului icoanei fiarei este o altă ilustrare biblică a celui de-al doilea dintre cele trei teste care alcătuiesc procesul de curățire. Fiii lui Levi trebuie să treacă acel test înainte de a fi pecetluiți.

Sigilarea din capitolele opt și nouă ale lui Ezechiel este o altă ilustrare a procesului de curățire care a început la 11 septembrie 2001. În capitolul opt, cei din Ierusalim care, în cele din urmă, se închină soarelui reprezintă cele patru generații ale adventismului laodicean. În capitolul nouă, cei care primesc sigiliul suspină și strigă din pricina urâciunilor care au loc înăuntrul Ierusalimului. Ierusalimul este biserica lui Dumnezeu.

Mesajele celor trei îngeri constituie, de asemenea, o ilustrare a procesului de curățire. Cele trei mesaje reprezintă un proces de testare în trei etape, iar fiilor lui Levi li se cere să treacă de prima probă chiar pentru a fi implicați în cea de-a doua. A treia probă este de un alt tip, căci ea reprezintă o probă care identifică dacă fiii lui Levi au trecut cu succes primele două probe. Ea este un test turnesol profetic. Prima probă este o probă alimentară (în termeni spirituali), căci de ea se trece sau se cade, în funcție de faptul dacă fiii lui Levi primesc mesajul oferit de Duhul Sfânt prin Ilie, solul care pregătește calea pentru solul legământului.

Umushari wa mbere w'igitabo cy'Ibyahishuwe ushimangira uburemere bw'uwo butumwa.

Ugaragaza ku bushake ko ubutumwa intumwa ya kimuntu, igereranywa na Yohana, yoherereza amatorero, yabuhereye na Gaburiyeli, na we wabwakiriye kuri Kristo, na we kandi wabwakiriye ku Data. Ubutumwa bwa Eliya bufite ububasha bw'Ubumana, kandi kwanga ubutumwa bwa Yohana, cyangwa bwa Eliya, cyangwa “ijwi ry'uvugiriza mu butayu”, ni ukwanga Ibyahishuwe bya Yesu Kristo.

Al doilea test este un test vizual, căci, odată ce fiii lui Levi au mâncat mesajul lui Ilie, care se afla în mâna îngerului ce a coborât să lumineze pământul cu slava lui, ei au acceptat metodologia biblică ce le îngăduie să deosebească în mod corect semnele timpului. Acea metodologie le

îngăduie fiilor lui Levi să recunoască faptul că acele semne ale timpului demonstrează că biserica și statul se unesc în Statele Unite, în împlinirea testului icoanei fiarei. Mai important, acele semne ale timpului, atunci când sunt așezate în contextul liniilor sacre de reformă, constituie însăși esența lui Alfa și Omega, începutul ilustrând sfârșitul. Liniile sacre de reformă arată că poporul lui Dumnezeu trebuie să facă tot ce stă în puterea lui pentru a coopera în lucrarea de pregătire a sa pentru sigiliul lui Dumnezeu.

因此,我亲爱的弟兄们,你们既是常顺服的,不但我在你们那里,就是我如今不在你们那里,更是顺服的,就当恐惧战兢,作成你们得救的工夫.因为你们立志行事,都是神在你们心里运行,为要成就祂的美意.凡所行的,都不要发怨言,起争论;使你们无可指摘,诚实无伪,在这弯曲悖谬的世代中,作神无瑕疵的儿女.你们显在这世代中,好像明光照耀.腓立比书 2:12-15.

Daniel, Hananiah, Mishael și Azariah, patru la număr, îi reprezintă pe adventiștii de ziua a șaptea din întreaga lume, care recunosc data de 11 septembrie 2001 ca identificarea coborârii îngerului din Apocalipsa optsprezece și aleg să ia mana ascunsă care este în mâna lui și să o mănânce. Mana ascunsă care trebuie mâncată, așa cum tocmai a citat apostolul Pavel, Îl reprezintă pe Dumnezeu (mana ascunsă), care lucrează în poporul Său ca să înfăptuiască voia și buna Lui plăcere. Pavel îl reprezintă pe solul către filadelfieni, iar a respinge mesajul lui însemna moarte. Daniel, Hananiah, Mishael și Azariah îi reprezintă pe aceia care aleg să mănânce mana ascunsă.

Iar dintre fiii lui Iuda erau Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. Căpetenia famenilor le-a pus nume: lui Daniel i-a pus numele Belșațar; lui Hanania, Șadrac; lui Mișael, Meșac; și lui Azaria, Abed-Nego. Dar Daniel s-a hotărât în inima lui să nu se întineze cu bucatele de la masa împăratului, nici cu vinul pe care îl bea acesta; de aceea a cerut căpeteniei famenilor să nu se întineze. Daniel 1:6-8.

Daniel hotărăște că dorește să mănânce mesajul care a fost coborât din cer la 11 septembrie 2001 și, de asemenea, să refuze mesajul reprezentat ca hrana și băutura Babilonului. Așpenaz alesese care dintre captivii iudei trebuiau să fie aduși înaintea împăratului.

Iar împăratul i-a poruncit lui Așpenaz, căpetenia famenilor săi, să aducă dintre fiii lui Israel, dintre seminția împărătească și dintre mai-marii țării, niște tineri fără niciun cusur, frumoși la chip, înzestrați cu toată înțelepciunea, pricepuți în cunoștință și cunoscători ai științei, care aveau în ei puterea de a sta în palatul împăratului și pe care să-i învețe scrierea și limba haldeilor. Daniel 1:4, 5.

Dacă urmărim lanțul de autoritate identificat în Apocalipsa, capitolul unu, versetul unu, Nebucadnețar îi poruncise lui Așpenaz să aleagă copiii care împlineau precizarea pe care Isaia i-o vestise lui Ezechia. Așpenaz a primit mesajul și apoi i l-a dat lui Melțar, mai-marele eunucilor. Nebucadnețar Îl reprezintă pe Tatăl ceresc; Așpenaz Îl reprezintă pe Hristos, iar Melțar îl reprezintă pe Gabriel. Așpenaz știa ce copii să aleagă și știa că Daniel avea să ia hotărârea corectă cu privire la hrană, înainte de a-l aduce înaintea împăratului.

Acum Dumnezeu îl adusese pe Daniel la bunăvoință și la dragoste plină de îndurare înaintea căpeteniei famenilor. Și căpetenia famenilor i-a zis lui Daniel: Mă tem de domnul meu, împăratul, care a rânduit hrana voastră și băutura voastră; căci de ce să vadă fețele voastre mai

slabe decât ale tinerilor care sunt de vârsta voastră? Atunci mi-ați pune capul în primejdie înaintea împăratului. Daniel 1:9, 10.

Melzar ovde prepoznaje prvi korak poruka trojice anđela. Prvi korak jeste bojati se Boga, kao što pokazuje Melzarov strah od Nebuhadnezara. Hebrejska reč „istina“, koja je oblikovana dovođenjem u vezu prvog, trinaestog i poslednjeg slova hebrejskog alfabeta, u ovim člancima je prethodno pokazana kao predstava trostepenog procesa ispitivanja poruka trojice anđela. Time je, na osnovu više svedoka, ustanovljeno da poruka prvog anđela sadrži sva tri od tri ispita koja su predstavljena porukama trojice anđela. Poruka prvog anđela prepoznaje se kao večno jevanđelje, čime se određuje kao isto ono jevanđelje od Adamovih dana pa sve do Drugog Hristovog dolaska.

Și am văzut un alt înger zburând prin mijlocul cerului, având Evanghelia veșnică pentru a o vesti celor ce locuiesc pe pământ și oricărui neam, și seminție, și limbă, și popor, zicând cu glas tare: Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă; căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, și marea, și izvoarele apelor. Apocalipsa 14:6, 7.

Addimul dintâi al soliei îngerului dintâi este temerea de Dumnezeu. Al doilea pas este de a-I da slavă, iar al treilea este sosirea ceasului judecății Sale. În raport cu soliile celorlalți doi îngeri, solia îngerului dintâi este: „temeți-vă de Dumnezeu”. Solia îngerului al doilea vestește apoi căderea Babilonului, iar fie în mișcarea millerită a primului înger, fie în mișcarea îngerului al treilea, chemarea de a ieși din Babilon este locul unde se împlinește manifestarea revărsării Duhului Sfânt. În acea perioadă de timp, fie că este reprezentată ca Strigătul de la Miezul Noptii, marea strigare sau ploaia târzie, cei care proclamă solia Îl slăvesc pe Dumnezeu. Solia îngerului al doilea este aceea în care lui Dumnezeu I se dă slavă, iar acea perioadă de timp conduce la un moment în care a început judecata de cercetare în istoria millerită, sau judecata curvei Babilonului, care are loc în criza legii duminicale.

Frica lui Melzar reprezintă solia primului înger și ea începe încercarea alimentară de zece zile, iar numărul zece semnifică, de asemenea, o probă. Explicarea lui Melzar, că se temea de împărat, era aceeași cu faptul că Daniel se temea de Dumnezeu mai mult decât de împărat și hotărâse în inima lui să nu se întineze cu hrana Babilonului. Perioada de timp a încercării lui Daniel și a celor trei tineri vrednici a fost de trei ani, reprezentând astfel cele trei trepte ale soliilor celor trei îngeri.

Na carul i-a rânduit pentru fiecare zi o parte din bucatele împărătești și din vinul pe care îl bea el; astfel, hrănindu-i timp de trei ani, pentru ca la sfârșitul acestora să poată sta înaintea carului. Daniel 1:5.

Daniel primul capitol reprezintă împuternicirea soliei primului înger, iar acolo se marchează începutul testului alimentară, care, în istoria millerită, a fost reprezentat prin mănecarea cărticelei. Perioada de încercare pentru Daniel și cei trei tineri vrednici s-a împlinit în primele zece zile ale acelor trei ani. Zece este un simbol al unui proces de punere la probă, așa cum este reprezentat de Israelul antic atunci când a respins a zecea probă, reprezentată prin solia lui Iosua și Caleb. Aceasta este, de asemenea, reprezentată în timpul persecuției din biserica Smirna.

Să nu te temi nicidecum de lucrurile pe care ai să le suferi: iată, diavolul va arunca pe unii dintre voi în temniță, ca să fiți încercați; și veți avea necaz zece zile: fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții. Apocalipsa 2:10.

Sfatul adresat bisericii din Smirna a fost să nu se teamă de procesul încercării, căci, dacă se temeau de Dumnezeu, El avea să răsplătească acea teamă evlavioasă cu o cunună a vieții. Acea teamă evlavioasă este reprezentată de dorința lui Daniel de a mânca mana cerească.

Atunci Daniel i-a zis lui Melțar, pe care căpetenia famenilor îl pusese peste Daniel, Hanania, Mișael și Azaria: „Încearcă, te rog, pe slujitorii tăi timp de zece zile; să ni se dea de mâncat legume și de băut apă. Apoi să fie privite înaintea ta fețele noastre și fețele tinerilor care mănâncă din bucatele împăratului; și să faci cu slujitorii tăi după ceea ce vei vedea.” El i-a ascultat în privința aceasta și i-a încercat timp de zece zile. Daniel 1:10–14.

Primul test a fost să se teamă de Dumnezeu, așa cum este ilustrat de Melzar și de Daniel, care a hotărât în inima lui să nu se întineze cu mâncarea și băutura Babilonului. Al doilea element al soliei primului înger este de a-I da slavă lui Dumnezeu, ceea ce reprezintă o manifestare vizibilă a efectelor dietei. La sfârșitul celor zece zile, Daniel și cei trei vrednici L-au proslăvit pe Dumnezeu prin înfățișarea lor fizică.

Și, la sfârșitul celor zece zile, înfățișarea lor părea mai frumoasă și trupul lor mai plin decât al tuturor tinerilor care mâncau din bucatele împăratului. Astfel, Melțar le-a luat porția din bucatele lor și vinul pe care trebuiau să-l bea și le-a dat legume. Cât despre acești patru tineri, Dumnezeu le-a dat cunoștință și pricepere în toată învățătura și înțelepciunea; iar Daniel avea înțelegere în toate vedeniile și visele. Daniel 1:15–17.

Patru copii au trecut prima probă a dietei, acolo unde Adam și Eva au căzut și care a reprezentat prima probă pe care Hristos a înfruntat-o imediat după botezul Său. Botezul lui Hristos a fost împuternicirea primei solii din linia Sa profetică. El a împuternicit și a confirmat solia proclamată de „glasul celui ce strigă în pustie”. Apoi, asemenea lui Daniel și celor trei vrednici, Hristos a fost pus la probă cu privire la dietă timp de patruzeci de zile, după cum Daniel a fost timp de zece zile. Daniel și Hristos preînchipuiau proba manei ascunse din mâna îngerului care a coborât la 11 septembrie 2001. Pentru Hristos și pentru Daniel aveau să urmeze încă două probe. A doua probă a fost aceea în care Daniel și cei trei vrednici L-au slăvit pe Dumnezeu prin înfățișarea lor. Proba care a urmat pentru Hristos după proba dietei a reprezentat, de asemenea, slava.

Și diavolul I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestei pietre să se facă pâine.” Iar Isus i-a răspuns, zicând: „Este scris: «Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu.»” Și diavolul, ducându-L sus pe un munte înalt, I-a arătat într-o clipă toate împărățiile lumii. Și diavolul I-a zis: „Toată această putere Ți-o voi da Ție și slava lor, căci mie mi-a fost dată; și o dau cui voiesc. Dacă deci Te vei închina înaintea mea, toate vor fi ale Tale.” Iar Isus, răspunzând, i-a zis: „Mergi înapoia Mea, Satano, căci este scris: «Domnului Dumnezeuului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.»” Matei 4:3–8.

După ce Hristos a trecut proba alimentației, Satana I-a oferit apoi „slava” tuturor împărățiilor lumii, iar Hristos a ales, în schimb, să-L slăvească pe Împăratul împăraților. Adam și Eva au căzut la

prima probă și au căutat îndată să-și ascundă înfățișarea cu frunze de smochin, căci nu mai dădeau dovadă de slava lui Dumnezeu, așa cum era ea reprezentată prin veșmântul de lumină pe care îl purtasera mai înainte. Când Daniel și cei trei tineri vrednici au trecut proba alimentară, atunci li s-au dat „cunoștință și pricepere în toată învățătura și înțelepciunea; iar Daniel avea pricepere în toate vedeniile și visele.”

Acei au trecut cea de-a doua probă, care a fost o probă vizuală administrată de Melțar. În istoria millerită, solia celui de-al doilea înger a marcat deosebirea dintre cei care au primit și cei care au respins solia „glasului” care strigă în pustie, așa cum era reprezentat de William Miller. Din punct de vedere profetic, mișcarea millerită a devenit atunci cornul vizibil și singurul adevărat al protestantismului, iar cei care au respins solia și mișcarea au devenit fiicele Romei. Ei aleseseră să mănânce hrana și să bea vinul Babilonului, în locul cărticelei. La sfârșitul celor trei ani, Daniel și tinerii vrednici au fost aduși înainte spre a fi judecați de Nebucadnețar.

Na sfârșitul zilelor despre care împăratul poruncise să fie aduși înaintea lui, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar. Și împăratul a stat de vorbă cu ei; dar între toți nu s-a găsit niciunul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria; de aceea au stat înaintea împăratului. Și în toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere, despre care împăratul îi întreba, i-a găsit de zece ori mai buni decât toți vrăjitorii și astrologii care erau în toată împărăția lui. Și Daniel a rămas acolo până în anul întâi al împăratului Cirus. Daniel 1:18–21.

Daniel și cei trei tineri au trecut proba celor „zece” zile, iar apoi, când au trecut examenul lor final, s-a constatat că erau de „zece” ori mai înțelepți decât toți ceilalți.

Capitolul unu din Daniel este prima referire la solia primului înger în cartea alcătuită din cărțile Daniel și Apocalipsa. El posedă aceleași caracteristici ca primul înger din Apocalipsa capitolul paisprezece. El susține adevărul menționat mai întâi în primul verset al Apocalipsei, căci Nebucadnețar a dat o solie lui Așpenaz, care, la rândul său, i-a dat solia lui Melțar, care apoi a intrat în legătură cu Daniel. Tatăl a dat o solie lui Hristos, care, la rândul Său, i-a dat solia lui Gabriel, care apoi a intrat în legătură cu Ioan.

Mesajul care este transmis, mesajul care acum este desigilat, identifică procesul de comunicare al Tatălui către biserica Sa. Primul lucru pe care Tatăl alege să-l identifice pentru biserica Sa este procesul de încercare în trei etape al celor trei îngeri. Cuvântul profetic al lui Dumnezeu a detaliat cu foarte mare grijă acest proces prin mai multe linii de profeție, precum și prin istoria milleriților. Aceste adevăruri constituie un element esențial al manei ascunse care se afla în mâna îngerului atunci când el a coborât la 11 septembrie 2001.

Este imposibil să participi și, prin urmare, să treci al doilea test, dacă nu ai trecut primul test. Acest adevăr a fost reprezentat în mod clar în istoria lui Hristos și a mileriților. Capitolul doi din Daniel este al doilea test, prin care, după cum afirmă Sora White, „destinul nostru veșnic va fi hotărât”. Ea mai afirmă că acesta este testul pe care trebuie să-l „trecem, înainte de a fi sigilați”. Acel test este acum aproape încheiat.

Դանիելի երկրորդ գլուխը զազանի պատկերի փորձության մասին է, և լիովին պատշաճ է, որ այդ գլուխը մեծ պատկերի մասին է, և որ միայն այն բանի շնորհիվ, որ Դանիելը անցել էր սննդակարգային փորձությունը և օրհնվել էր «տասնապատիկ» ավելի «ըմբռնմամբ» և «իմաստությամբ», նա կարողացավ ճանաչել այդ փորձությունը: Ինչպես էլեն Ուայթի գրվածքներում տրված փորձության նախազգուշացումը, այնպես էլ Դանիելի երկրորդ գլխում պատկերի փորձությունը մի փորձություն է, որը ներկայացնում է կյանքի կամ մահվան հետևանքներ:

De aceea împăratul s-a mâniat și s-a umplut de o mare furie și a poruncit să fie nimiciți toți înțelepții Babilonului. Și porunca a ieșit ca înțelepții să fie omorâți; și i-au căutat pe Daniel și pe tovarășii lui, ca să fie omorâți. Daniel 2:12, 13.

Mai sunt câteva alte aspecte profetice în capitolul întâi din Daniel pe care trebuie să le abordăm și vom continua cu aceste aspecte în articolul următor.

„Am văzut un grup care stătea bine păzit și neclintit, nedând niciun sprijin celor care ar fi voit să zdruncine credința statornicită a trupului. Dumnezeu i-a privit cu aprobare. Mi-au fost arătați trei pași — mesajele primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger. Îngerul care mă însoțea a spus: «Vai de acela care va mișca o piatră sau va clinti un țărush din aceste mesaje. Adevărata înțelegere a acestor mesaje este de o importanță vitală. Destinul sufletelor atârână de felul în care sunt primite.» Am fost din nou purtată prin aceste mesaje și am văzut cu cât preț își cumpărase poporul lui Dumnezeu experiența. Ea fusese dobândită prin multă suferință și luptă grea. Dumnezeu îi condusesese pas cu pas, până când îi așezase pe o platformă solidă, de neclintit. Am văzut persoane apropiindu-se de platformă și cercetând temelia. Unele, cu bucurie, au pășit îndată pe ea. Altele au început să găsească vină temeliei. Ele doreau să se facă îmbunătățiri, și atunci platforma ar fi fost mai desăvârșită, iar oamenii mult mai fericiți. Unele au coborât de pe platformă ca s-o cerceteze și au declarat că fusese așezată greșit. Dar am văzut că aproape toți stăteau neclintiți pe platformă și îi îndemneau pe cei care coborâseră de pe ea să înceteze plângerile lor; căci Dumnezeu era Marele Ziditor, iar ei luptau împotriva Lui. Ei au istorisit lucrarea minunată a lui Dumnezeu, care îi condusesese la platforma cea tare, și, în unire, și-au ridicat ochii spre cer și, cu glas tare, L-au slăvit pe Dumnezeu. Aceasta i-a mișcat pe unii dintre cei care se plânseseră și părăsiseră platforma, iar ei, cu privire smerită, au pășit din nou pe ea.

„Mi-a fost îndreptată din nou atenția către proclamarea primei veniri a lui Hristos. Ioan a fost trimis în duhul și puterea lui Ilie, ca să pregătească calea lui Isus. Cei care au respins mărturia lui Ioan nu au avut niciun folos din învățăturile lui Isus. Împotrivirea lor față de solia care prevestea venirea Lui i-a așezat într-o poziție în care nu puteau primi cu ușurință cele mai puternice dovezi că El era Mesia. Satana i-a condus pe aceia care au respins solia lui Ioan să meargă și mai departe, până la a-L respinge și a-L răstigni pe Hristos. Făcând aceasta, ei s-au așezat acolo unde nu puteau primi binecuvântarea din ziua Cincizecimii, care i-ar fi învățat calea spre sanctuarul ceresc. [Sfâșierea] perdelei templului a arătat că jertfele și rânduielile iudaice nu mai aveau să fie primite. Marea Jertfă fusese adusă și fusese primită, iar Duhul Sfânt care S-a coborât în ziua Cincizecimii a purtat mintea ucenicilor de la sanctuarul pământesc la cel ceresc, unde Isus intrase cu propriul Său sânge, ca să reverse asupra

ucenicilor Săi binefacerea ispășirii Sale. Dar iudeii au fost lăsați în întuneric deplin. Ei au pierdut toată lumina pe care ar fi putut-o avea cu privire la planul mântuirii și încă se încredeau în jertfele și darurile lor nefolositoare. Sanctuarul ceresc luase locul celui pământesc, totuși ei nu aveau nicio cunoștință despre această schimbare. De aceea, ei nu puteau avea parte de beneficiile mijlocirii lui Hristos în Locul Sfânt.”

„Mulți privesc cu groază la purtarea iudeilor în respingerea și răstignirea lui Hristos; iar când citește istoria rușinoasei Lui batjocoriri, se gândesc că Îl iubesc și că nu L-ar fi tăgăduit, așa cum a făcut Petru, și nici nu L-ar fi răstignit, așa cum au făcut iudeii. Dar Dumnezeu, care citește inimile tuturor, a pus la probă acea iubire pentru Isus pe care ei mărturiseau că o simt. Tot cerul a privit cu cel mai adânc interes primirea soliei primului înger. Dar mulți care mărturiseau că Îl iubesc pe Isus și care vărsau lacrimi când citeau istoria crucii au batjocorit vestea cea bună a venirii Lui. În loc să primească solia cu bucurie, au declarat că este o amăgire. I-au urât pe aceia care iubeau arătarea Lui și i-au exclus din biserici. Cei care au respins prima solie n-au putut fi ajutați de a doua; și nici n-au fost ajutați de strigătul de la miezul nopții, care trebuia să-i pregătească să intre, prin credință, împreună cu Isus, în Locul Preasfânt al sanctuarului ceresc. Iar prin respingerea celor două solii de mai înainte, și-au întunecat atât de mult înțelegerea, încât nu mai pot vedea nicio lumină în solia îngerului al treilea, care arată calea spre Locul Preasfânt. Am văzut că, după cum iudeii L-au răstignit pe Isus, tot astfel bisericile cu nume au răstignit aceste solii și, de aceea, nu au nicio cunoștință despre calea spre Locul Preasfânt și nu pot fi ajutate de mijlocirea lui Isus de acolo. Asemenea iudeilor, care își aduceau jertfele lor zadarnice, ele își înalță rugăciunile lor zadarnice către încăperea pe care Isus a părăsit-o; iar Satana, mulțumit de această înșelăciune, își asumă un caracter religios și conduce mințile acestor pretinși creștini spre sine, lucrând cu puterea sa, cu semnele sale și cu minunile sale mincinoase, pentru a-i ținut în lațul lui.” Early Writings, 258–261.